

Žalm 121

Autor přípravy

[Lubomír Kabíček](#)

Druhou část žalmu dobře známe jako požehnání, které udílí naši faráři a farářky při nedělních bohoslužbách. Požehnání je slavnostní vyhlášení Boží ochrany. Žehnáním přitakáváme dobrým silám, které k nám přichá-zejí od Boha. Hospodinova moc je najednou slyšitelná a my se jí vírou můžeme chopit. V žalmu 121. jde o proklamaci jistoty víry, že Bůh chrání na cestě toho, kdo putuje do jeruzalémského chrámu. Chrání toho, kdo vystupuje ze svých nížin a pozdvihuje své srdce k Hospodinu.

Představme si situaci poutníka. Blíží se v zástupu věřících ke svatému městu a vidí hory kolem Jeruzaléma. Na mysl mu přichází, že právě z hor se vždycky očekávala pomoc. Všechna náboženství stavěla na ho-rách svatyně, výsosti a kapličky, zasvěcené pohanským božstvům, jako by tam k nim měli blíž. Dnes nečekají lidé pomoc z hor v doslovném slova smyslu, ale takovými horami se stává všechno, od čeho si lidé slibují pomoc. Mohou být velice mocné, jako jsou dnes noviny nebo televize. Mediální tlak na nás je obrovský a ovlivňuje nás až příliš. Kdo má pravdu? Co je dobré, a co zlé? To zlé však má vždycky větší publicitu než dobré, a tak mnozí volí zlo a tím trpí celá naše společnost, zvláště děti.

Žalmista sice zmínil hory jako možnou pomoc, ale hned v dalším verši vyznává: „Pomoc má jest od Hospodina, kterýž učinil nebe i zemi“. V hebrejštině je předložka od blízka slovesu přidružit se. Od kořene toho slova je v hebrejštině také slovo lid Hospodinův, Izrael. A tak odtud najednou slyšíme, že pomocí je vlastně společenství věřících, Boží lid, církev, kterou má zde na zemi Pán Bůh. Pomocí není okamžité splnění každého našeho přání, pomocí je především život ve shodě s Hospodinem a s jeho vůlí. Nečekejme nějaký Boží zázrak, který by přišel shora. Pro nás je pomoc v tom, že Bůh je zde na zemi s námi, že se s námi lidmi solidarizuje, že smíme patřit k jeho lidu, k církvi. To, že je Bůh s námi, se stalo naprosto viditelnou skutečností v Ježíši Kristu. Anděl přece sdělil Josefovi, že syn, který se Marii narodí, Ježíš, bude nazván: Immanuel, což česky znamená: „S námi Bůh“. V Ježíši Kristu chce být Bůh s námi a při nás.

Bůh je a bude s námi ve všech našich těžkostech a trápeních. Věřme tomu, že nikdy nebudeme sami, ponechání napospas jen sobě. Další verš vyjadřuje Boží péči a ochranu. „Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedří-me ten, který tě chrání (v.3)“. Poutník, který na

pouští kles-ne, bez pomoci jistě zahyne. Hospodin však nespí ani nedřímá. Neusíná jako kananejský Baal, jenž na podzim usnul spánkem smrti, aby se znovu probudil až s přicházejícím jarem. Hospodin bdí a chrání člověka vždycky a v kteroukoliv dobu. To ovšem neznamena, že by někdy nemohly přijít na věřícího člověka chvíle, kdy se mu bude zdát, že Hospodin nic nedělá, že ho jaksi nechal ve štychu. Ano může přijít něco strašně zlého, skoro absurdního, tak jako na Ježíšovy učedníky, když se plavili na rozbouřeném moři Gali-lej-ském. Báli se, že zahynou. Ježíš ale zasáhl a utišil bouřící se moře. V té hrozně bouři však dlouho klidně na lodičce spal v jistotě Boží ochra-ny. Věděl, že Bůh nesmí ani nedřímá. Napomenul pak své ustrašené učední-ky: „Jak to že nemáte víru?“ Jejich víru, která se na chvíli ztratila, Ježíš zase obnovil. Učedníci poznali, že Ježíš jako Hospodin svým slovem pře-máhá tmu a vše-chen chaos. Zbavuje nás strachu. Zlo se mu nikdy nevymkne z ruky, má je pod svou kontrolou, je mocnější.

Hospodin však ti je také stínem po pravici (v.5).“ Stín je v bibli častým obrazem Boží ochrany, a není divu: ve vedru palestinské země byl stín osvěžením, mnohdy i záchranou před nemilosrdnými paprsky žhnou-cího slunce, které dokáže spálit všechno živé. Stín Boží je po pravici, protože z pravé strany často hrozilo nebezpečí. Na pravé straně na soudu stál vždycky žalobce, z něhož šel strach. Hos-podin tu nebezpečnou stranu zaštiťuje svou stráží. Stín, který má žalmista na mysli, se týká ochrany před sluncem a měsícem. Pohané v nich viděli svá božstva, opět smrtelné ohrožení. Když poutníku neublíží slun-ce a měsíc, pak opravdu nic zlého. Ani vy se nemusíte bát. Hospodin nás chrání ode všeho zlého, chrání naši duši. Tedy moji identitu, mé vlast-ní já, mou osobnost.

Hospodin chrání poutníka, když bude vycházet i vcházet. Toto požehnání zřejmě slyšeli poutníci na cestě domů, když odcházeli z jeruzalémského chrámu. Proto Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení (v.8). Dobu od tvého odchodu z chrámu až do nového pří-chodu do něho. Bude tě chránit v pátek i ve svátek, ve všedních dnech, od neděle do příš-tí neděle, kdy zase půjdeš do kostela. Odchod z chrámu i návrat znovu do něho, symbolizuje však také i náš lidský život, který probíhá od narození až do smrti, kdy se k Bohu zase vracíme. Hospodin však člověka k ničemu nenutí, každý si může žít, jak chce, má svobodu. Může se však svěřit do Božího požehnání, může žít v Boží ochraně s příslibem jeho přízně, která chrání. Nespoléhejme tolik na všelijaké hory kolem nás. Ty nás neuchrání před zlou mocí. To ví žal-mista a my s ním.

Děkujeme ti, Pane náš, za neděli, kterou jsi nám dal k našemu osvěžení. Za společenství tvého lidu, za bratry a sestry, kteří se mají rádi. Víš dobře, jak jsme stále ohroženi zlou mocí hříchu a jak v různých pokuše-ních nemáme dost sil odolat tomu, co je zlé. Ty však včas přicházíš do našich životů a vytrhuješ nás z našeho smutku a deprese, z naší bezna-děje. Prosíme tě za naše milé, za naše děti i vnoučata, aby se jim nestalo nic zlého a mohly se

těšit z tvé ochrany, která ovšem neznamená, že budeme ušetřeni všeho zlého. Děkujeme, že nemusíme být na boj se silami zla sami, neboť takovou jistotu nám dává Tvé požehnání. Prosíme, buď s celým světem, dej, aby snahy mnohých po dorozumění a smíření měly zdar a úspěch. Pro Ježíše Krista tě prosíme, slyš a vyslyš nás, podle své vůle.

Amen

Liturgické období

[Poutní písně](#)

edice

23

[stáhnout PDF](#)